

กอบชาด

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ณ วัดป่าสันติธรรมมาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม ธรรมะเป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีอำนาจวาสนาได้มาบวชเป็นพระ เป็นสมมุติ สงฆ์ฯ ไง

งานของพระฯ ไง งานของพระคือการฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาให้เป็นความจริงใน หัวใจของตน นักรบ นักรบจะรบกับกิเลสตัณหาความทะยานอยากไง

หน้าที่ของพระฯ ไง งานของพระเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาไง จะทำอะไรก็ดีแล้วแต่ มี สติสัมปชัญญะกำหนดพุทโธอยู่ตลอดเวลาทุกการเคลื่อนไหว ทุกการเคลื่อนไหว ถ้ามีสติมี ปัญญา นั่นคือนักรบ ไม่พั้งไม่เผลอให้กิเลสมันครอบงำในหัวใจของตน

ถ้ากิเลสมันครอบงำในหัวใจของตน เห็นใหม่ สมมุติสงฆ์ คือสงฆ์สมมุติ สมมุติเหมือนกับ หนังสือเล่มนั้นแหละ เพราะมันสมมุติไง เล่นบทบาทเป็นอย่างนั้นนั่นะ

เราบวชมา บวชมาจริงตามสมมุติ ถ้าฟังธรรมฯ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ฯ ถ้าพระ พุทธ พระธรรม พระสงฆ์ฯ ถ้ามีอำนาจวาสนาขึ้นมา ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาให้มันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา ถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาเนะ มันจริงไง จริงตามสมมุตินั้นแหละ

ครูบาอาจารย์ของเราจริงๆ นะ หลวงปู่มั่น เวลาบวชแล้วเวลาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา มาได้ นิमितเอง บวชแล้วมันไม่เป็นพระ ไปรายงานผลนั้นกับหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่เสาร์ไปปรึกษา อุปัชฌาย์ ปรึกษาอุปัชฌาย์แล้วให้บวชซ้ำ ทัพหิกรรรม บวชใหม่

นี่บวชแล้วไง บวชพระๆ นี่แหละ สมมุติสงฆ์ สงฆ์โดยสมมุติไง สมมุติสงฆ์ แต่เอามักง่าย
 ไง เอามักง่าย เอาสะดวกเอาสบายไง บวชเอาตามประเพณีวัฒนธรรมไง นี่บวชแล้วไง บวช วิบัติ
 ๔ สีมาวิบัติ อูบขฌายวิบัติ อักขรวิบัติ บริหารวิบัติ วิบัติเพราะอะไร

เพราะว่าสังฆาภิมันชั้นเดียวไง พอชั้นเดียว พอบวชแล้ว ท่านฝันว่าบวชแล้ว เอ๊ะ! มาจับ
 ตัวเองไม่เห็นเป็นพระ มันเป็นเณร

สุดท้ายแล้วทำทัฬหีกรรมบวชใหม่ บวชใหม่ก็สังฆาภิข้อน ๒ ชั้น บวชใหม่ ทำทัฬหีกรรม
 บวชให้เป็นพระขึ้นมาตามความเป็นจริง นี่สมมุตินะ

สมมุตินี้ ท่านยังฝันของท่านเองเลยว่าบวชโดยสมมุติมันบวชแล้วมันไม่จริง จริงตาม
 สมมุติ

ถ้ามันไม่จริงขึ้นมา แล้วเอาจริงเอาจริงขึ้นมาบวชซ้ำ ถ้าผู้ที่มีอำนาจวาสนาทำจริงมันก็ได้
 จริงไง ไม่มีอำนาจวาสนาทำจริงก็ได้ปลอมไง ทำปลอมยิ่งปลอมไปใหญ่เลย เพราะมันเป็น
 สมมุติไง

เดี๋ยวนี้โลกเจริญ สิ่งใดที่มันต้องเข้ากับโลก อัตโนมิติไปหมดเลย ธรรมวินัยเป็นอัตโนมิติ
 ไม่มีที่ไปที่ไป ไม่รู้จักสูงจักต่ำ ไม่รู้จักความเป็นจริงใดๆ ทั้งสิ้น มันจะเป็นจริงมาจากไหนละ

นี่อยู่ที่อำนาจวาสนาไง

หลวงปู่มันท่านบวชแล้ว

ถ้าเป็นเราบวชแล้วก็จบไป บวชแล้วจะขี่ม้าขาว บวชแล้วจะยิ่งใหญ่

นี่ไม่ บวชแล้วตรวจสอบธรรมวินัยของตน เอ๊ะ! มันไม่ใช่ มันไม่ใช่ ไปรายงานหลวงปู่เสาร์
 หลวงปู่เสาร์ปรึกษาอุปัชฌาย์ ปรึกษาอุปัชฌาย์ อุปัชฌาย์ตกใจเลย เพราะอะไร เพราะเคยทำ
 กันอย่างนี้ ก็ทำตามๆ กันมา สังคมเขาบวชกันอย่างนี้ ทำกันอย่างนี้มาตลอด แล้วมันก็เป็นพระ
 มาตลอด แต่มันไม่เป็นกับหลวงปู่มันไง หลวงปู่มันไม่ใช่ ไม่ใช่ ต้องทำให้ถูกต้องตามธรรมวินัย
 ถ้าถูกต้องตามธรรมวินัยขึ้นมา นี่สมมุติสงฆ์นะ

เรามาบวชเป็นพระ บวชเป็นพระมันจริงตามสมมุติ จริงตามสมมุติแล้วถ้าฝึกหัดปฏิบัติ ขึ้นมาต้องเอาจริงเอาจังของเรา ถ้าเอาจริงเอาจังของเรา เห็นไหม อภรณ์ยกิจ ๔ ไม่ฆ่าคน ไม่ลักทรัพย์ ไม่อวดอุตตริมนุสสธรรม ไม่เสพเมถุน นั่นแหละคอกชาด คอกชาดเลยนะ ชาดเป็นตาลยอดด้วน มันด้วนไปโดยธรรมชาติ

ใครจะทำอย่างไร? มันตาลยอดด้วน ตาลยอดด้วน มันเหมือนต้นไม้ที่ตายแล้ว ต้นไม้ที่ตายแล้ว รดน้ำพรวนดินมันก็ตายของมันอยู่อย่างนั้นนะ นี่ถ้ามันคอกชาด

ฉะนั้น ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ของเราทำอะไรทำจริง แล้วจริงตามธรรมและวินัย

หลวงตาพระมหาบัวท่านสอน พระเราไม่ทรงธรรมทรงวินัย ใครจะทรง พระเราถ้าไม่มีคุณธรรมในหัวใจ ใครจะเป็น

เดี๋ยวนี้พระเป็นลูกไล่เขา ให้โลกขึ้นหัว หัวแสง อยากรมีแสง ให้คนอื่นเป็นคนชักใย เป็นแค่ผู้เล่นเง เป็นผู้ให้เขากำกับบท เป็นอย่างนั้นเลยนะพระ เพราะอะไร เพราะว่าทำให้มันมีแสง มันต้องซับซ้อน ต้องมีการจัดการ ต้องมีการวางแผน พระก็นั่งเซ็ดหน้าเลยนะ ให้เขาชักใย นี่เรื่องโลกไ้

แต่ครูบาอาจารย์เราไม่เป็นอย่างนั้น ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา

ฟังธรรมๆ เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามีอำนาจวาสนา เรามาบวชเป็นพระ คำว่า “บวชเป็นพระ” มีบุญมีกุศลมาก

ในสังคมนะ มีคนไม่ได้บวช คนไม่ได้บวชเขาเสียดายมาก เขาเห็นพระแล้ว โอ้โฮ! เขาหัวน้ไหว เขาอาลัยอาวรณ์ เขาอยากมีโอกาสเหมือนเรา เขาอยากจะมีความสุข สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มีใจ ทางฆราวาสเป็นทางคับแคบไป เขาเห็นแล้วเขาอิจฉาตาร้อน อยากจะบวชเป็นพระๆ ไ้

เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราได้เสียสละความเป็นฆราวาส แล้วมาบวชเป็นพระ เป็นนักรบอยู่แล้ว ให้มันจริงให้มันจัง

คอขาดนะ อกรรมนิยกิจ ๔ ตาลยอดด้วน ถ้าเป็นตาลยอดด้วน เวลาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา สิ่ง
ที่คอขาด ขาดจากความเพียร ความเพียร ความวิริยะ ความอดุสหาหะ ต้นเหตุแห่งการเกิดความ
สงบสุขใจ ต้นเหตุแห่งการเกิดความสงบสุขต้องมีสติมีปัญญารักษาหัวใจของตน ไม่ใช่ส่งออก

นี่ส่งออกมา สักแต่ว่าบวช บวชแล้ว บวชแล้วแหละ เป็นพระ เป็นนักรบ รบกับอะไรไม่รู้

ถ้าเป็นพระขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะรบกับกิเลสต้นหาความทะยาน
อยากของตน อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนเท่านั้นถ้ามีสติมีปัญญารักษาหัวใจ
ของตนให้ได้ ถ้ารักษาหัวใจของตนให้ได้ มีการฝึกหัดปฏิบัติตามความเป็นจริงของตน

ครูบาอาจารย์ที่ล่วงมาแล้วไง ดีก็มาก เลวก็เยอะ ถ้าเลวๆ สิ่งทีเลว สิ่งที่จะสะสมกิเลส
ต้นหาความทะยานอยาก มักใหญ่ใฝ่สูง อยากได้ อยากดี อยากเป็น มากมายมหาศาล เรื่อง
ความเนาหมั่นในดงขมิ้น ใครเขาก็อยากรู้อยากเห็นทั้งนั้นนะ

แต่พวกเรา เวลาครูบาอาจารย์ของเราเขาไม่สนใจ ใครจะดีใครจะชั่วมันเรื่องของเขา มัน
เรื่องของเขาเพราะเวรกรรมของสัตว์ สัตว์มันสร้างเวรสร้างกรรมมาอย่างนั้นไง เราจะเอาคุณงาม
ความดีของเรา ถ้าคุณงามความดีของเรา

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านแสวงหาของท่านมากมายมหาศาลขนาดไหน หากครูบา
อาจารย์หาไม่ได้ไง พอหาไม่ได้ขึ้นมา ต้องฝึกหัดปฏิบัติของท่านเองขึ้นมาไง เวลาทำความสงบ
ของใจ ล้มลุกคลุกคลานมา เห็นไหม

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นออกฝึกหัดปฏิบัติใหม่เริ่มต้นล้มลุกคลุกคลานขนาดไหน มันมีด
แปดด้าน มันพึ่งใครไม่ได้ มันไม่มีอะไรเป็นที่พึ่งที่อาศัยเลย ฝึกหัดขึ้นมาพยายามรื้อค้นขึ้นมาให้
เป็นจริงเป็นจังขึ้นมา จนทำความสงบของใจให้เป็นไปตามความเป็นจริงได้ พยายามฝึกหัด
ปฏิบัติของตนจนตั้งหลักตั้งเกณฑ์ขึ้นมาได้ไง จากหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านก็แยกจากกัน
แยกจากกันเพราะอะไร

เพราะหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านก็มีลูกศิษย์ลูกหามากขึ้นมาไง ถ้าไปมากองคี่ขึ้นไป
สมัยนั้นนะ มันมีแต่เถียงนา มันมีบ้านเล็กๆ น้อยๆ ขึ้นมา มันไปรบกวนชาวบ้านเขา
จนเกินไปไง แล้วเขาจะเลี้ยงดูอย่างไรไง ก็แยกออกจากกันซะ

พอแยกออกจากกันซะ ต่างคน ลูกศิษย์หลวงปู่เสาร์ ผู้ที่มีความนุ่มนวลอ่อนหวาน ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ผู้ที่มีสติปัญญาไง เพราะหลวงมั่นท่านฝึกหัดขึ้นมาให้มันมีความเป็นจริงขึ้นมา เห็นไหม

ถ้ามีอำนาจวาสนา เอาจริงเอาจังของตนไง หน้าที่ของตน หน้าที่ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาไง บวชเป็นพระๆ ขึ้นมา เวลาอยู่ทางโลกทำหน้าที่การงานก็เบื่อน่าาย นี่มันงานสาธารณะงานของโลก ไม่ต้องการ อยากจะฝึกหัด อยากจะปฏิบัติไง แล้วมาบวชเป็นพระทำอะไรละ

ทางจกรรมก็มี ที่นั่งสมาธิเยอะเยอะ งานข้อวัตรปฏิบัติก็เป็นข้อวัตรปฏิบัติ ข้อวัตรปฏิบัติเพื่อเครื่องอยู่ของใจไง ให้มันใจอยู่ตรงนี้ไง ไม่ให้ใจว่าข้อวัตรปฏิบัติแต่เกี่ยวพันไปกับโลก ข้อวัตรปฏิบัติโทรศัพท์ฮัลโหลๆ ที่วัดนี้เขาเดือดร้อน ที่วัดเขาต้องการคนช่วยเหลือ

มึงจะบ้า

หน้าที่การงานของตนก็ของตนสิ เป็นเครื่องอยู่ของใจ ไม่ต้องฮัลโหลๆ ตอนนีที่วัดกำลังเดือดร้อนอย่างหนักเลย

เดือดร้อนตรงไหน ใครเดือดร้อน คนถือโทรศัพท์อยู่เดือดร้อน โทรศัพท์ในมือมึงนะเดือดร้อน มึงนะทำให้หมู่คณะเดือดร้อน มึงนะทำให้วัดหวั่นไหว มันมีอะไรที่ต้องให้เอ็งทำ

คณะสงฆ์เขาทำของเขาได้ เพียงแต่ว่า สงฆ์มันจะเติบโตขึ้นมา นิสัยใจคอ หน้าที่รับผิดชอบ ถ้าไม่รู้สิ่งใด ไม่รู้เหนือรู้ได้เลย เป็นพระได้อย่างไร เป็นพระมานี่ไม่รู้จักอะไรเลยใช้ไหม ธรรมและวินัย ข้อวัตรปฏิบัติ ศีล สมาธิ ปัญญา

เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น กงทัฬหกรรมๆ ประวัติหลวงปู่ชอบ ไปคูสิ & พรรษาแล้วจดหมายน้อยจากหลวงปู่สิงห์ให้ไปประชุม ประชุมเพื่ออะไร ประชุมเพื่อจะให้พระกรรมฐานทำให้เหมือนกัน

ข้อวัตร เวลาเริ่มต้น ธรรมวินัยอยู่ในตัวพระไตรปิฎก แล้วสิ่งที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันยังไม่มีผู้ที่เป็นต้นแบบ ถ้าไม่มีต้นแบบขึ้นมา หลวงปู่มั่นท่านจะเอาจริงเอาจังของท่าน

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า อ้วนนั้นนะ ก็จับได้ ใต้พระอุระอยู่เขา อยู่โคนไม้ ไม่มีการศึกษา
โง่งงเท่าตุ่น ชับมันออกไป ไม่ต้องใส่บาตร

ท่านเผชิญกับโลกมาก่อน แล้วทำให้มีร่องมีรอย เราเป็นลูกศิษย์ลูกหา ครูบาอาจารย์
ท่านทำให้เป็นแบบอย่างอยู่แล้ว

ฮัลโหลๆ ฮัลโหลอะไรของมึง เกี่ยวอะไรกับมึง เขาคุยกันในวัดนี้ เขาไม่ให้ฮัลโหลไปข้าง
นอก ข้างนอกมันเรื่องของสังคมของโลก ก็เราสละมาแล้วไง

นี่เวลาคอบชาด ขาดจากรัตนตรัย พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ พระพุทฺธ พระธรรม
พระสงฆ์ รตนตรัยไป สิ่งข้างนอกเขาเป็นฆราวาส เขาทำบุญใส่บาตรก็พอแล้ว เราก็ทำหน้าที่การ
งานของเรา ถ้ามีความจำเป็น

ไม่มีความจำเป็น เราก็นั่งดู มันจะเป็นอะไรไป สิ่งนั้นนะแค่พึ่งพาอาศัย ปัจจัยเครื่อง
อาศัย ไม่ใช่มาสร้างวัดให้เป็นดุสิต ให้เป็นนิมมานรดี ให้เป็นสวรรค์ชั้นพรหม ให้คนประชาชนมา
เห็นแล้วอึ้งเลย ทึ่งเลย วัดมหัศจรรย์

พระอยู่ในฐาน หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นไม่มีอะไรเลย แต่เทวดา อินทร์ พรหมมาฟังเทศน์
วัดเป็นป่าเป็นเขามีความสงบสุข เทวดามานั่ง ถึงเวลาแล้วหลวงปู่มั่นสั่งไว้เลยนะ ๔ ทุ่ม คณะ
นั้นจะมา เทียงคีน คณะนั้นจะมา ที ๒ คณะนั้นจะมา เทวดา อินทร์ พรหมมาฟังเทศน์

ใ้พวกเรามีแต่ชี้ ชี้เต็มหัว ไร้สาระ

นี่ถ้าเป็นธรรมใจ ถ้าเป็นวินัยๆ คอบชาด อภินิหารกิจ ๔ ตาลยอดด้วน

เวลาเป็นธรรม คีล สมาธิ ขาดออกจากใจออกไป มันมีแต่จิตส่งออก มันมีแต่ความเหลว
แหลก มันมีแต่กิเลสครอบงำ มันไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอัน

ความเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา ถ้าจิตมันสงบไป จิตมันมีหลัก มีที่พึ่ง ใครมันจะเดือดร้อน

คณะสงฆ์ สงฆ์จะลงอุโบสถกันอยู่ที่นี่ สิ่งทีใครมีภาระหน้าที่จะรักษาข้อวัตรปฏิบัติสิ่งใด
หน้าที่ใด เวลาเข้าเวรใด เวรศาลาก็เวรศาลา เวรทำความสะอาดต่างๆ เราก็ทำตามหน้าที่ของตน

หน้าที่ของตนฮัลโหลๆ ขณะนี้อาตมาจะทำข้อวัตรแล้วนะคะ

นี่มันขาดจากสี่ละ

ศีลคือความหนักแน่นความมั่นคง นี่มันเห็นคุณค่าไฉน

นี่ไง เวลาพระแหวกแหวนแล้วอ้างไง เราจะบอกเลยว่า พระพุทธเจ้ามึงกับพระพุทธเจ้ากู คนละองค์ว่ะ พระพุทธเจ้ากู พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

พระพุทธเจ้าของเขา พุทธะอยู่ไหน จิตใจเขาอยู่ไหน เขาอยู่กับกระแสสังขม อยู่กับโลก มันต้องฮัลโหลๆ ไปอะไรวุ่นวายข้างนอก ข้างนอกมันเกี่ยวอะไรกับวัดนี้วะ

วัดนี้มันเป็นวัดปฏิบัติ เวลาใครมาผิดเวลา เรายังไม่ให้เข้าอยู่แล้ว ไม่ให้เข้ามาวุ่นวาย ทั้งสิ้น ใครจะมาทำอะไรต้องขออนุญาต ถ้าขออนุญาตให้มันเป็นความจริง เพราะอะไร

เพราะมันไม่ใช่วัดร้างไง เจ้ามีศาลนะเว้ย สถานที่เคารพบูชา สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่อยู่ของผู้ทรงศีล เขาอยู่ด้วยความสงบสงัด สัปปายะ เขาเป็นสัปปายะของผู้ทรงศีล คนที่เขามีจิตใจของเขา เขาไม่กล้าขับรถเข้ามา เขาจอดอยู่ข้างนอก เขาเดินเข้ามา เขาเคารพถึงความสงบสงัดไง

ฮัลโหลๆ มึงไม่สงบใช้ไหม มึงสงัดไม่พอใช้ไหม มึงจะกวนบ้านกวนเมืองใช้ไหม มึงจะกวนทั้งโลกธาตุนี้เลยหรอ

คอบชาด ขาดจากธรรมไง

แต่ถ้าเป็นจริงเป็นจังของเราขึ้นมา หน้าที่สิ่งใดมันทำกันได้ ทำจบมันก็คือจบไป อาบเหงื่อต่างน้ำ ข้อวัตรปฏิบัติขึ้นมาไฉน

ถูกต้องวัตรๆ เวลาพระบวชใหม่ทำแล้วได้อะไรขึ้นมา ก็ได้เหงื่อไป บิณฑบาตกลับมาเหงื่อไหลไคลย้อย ซ้อนผ้า ซ้อนผ้าตามธรรมและวินัย สิ่งที่ซ้อนผ้าๆ ซ้อนผ้าออกบิณฑบาต เราไม่ทิ้งสิ่งใดไว้ เพราะอะไร

เพราะสมัยพุทธกาล โจรมันชิงมันจี้มันปล้นไป เพราะผ้ามันหายาก แล้วเวลาไป
 บิณฑบาตกลับมา ตากผ้า พระอนันท์จับผ้าผิด ร้อยแปดพันเก้า มันมีปรากฏการณ์อยู่ใน
 พระไตรปิฎก ในธรรมและวินัยพระพุทธเจ้าเลย

แล้วเราทำของเราอย่างนั้นด้วยความเพียร ด้วยสติด้วยปัญญา

นี่ไง หลวงปู่ชอบใจ ได้รับจดหมายน้อย ให้ไปประชุมคณะสงฆ์ กองทัพอธรรมควรจะ
 ประพฤติปฏิบัติเป็นอย่างนี้ มีข้อวัตรปฏิบัติ มีการกระทำให้เหมือนกัน ให้เป็นหลักการเดียวกัน

แต่ในปัจจุบันนี้ไง โลกเจริญ พระกรรมฐานฮัลโหลๆ สั่งได้หมดเลย จะกินอะไร จะบอก
 ว่าจะแฉกอะไรก็สั่งมาได้ ฮัลโหลๆ

ธรรมวินัยเป็นอย่างนั้นหรือ ธรรมะเป็นอย่างนั้นหรือ สติ สติธิอะไร

คอกาคนะ ตาลยอดด้วน

เชิงรู้ใหม่กว่าขณะนี่เชิงเป็นอะไร

เชิงรู้ใหม่กว่าบรมมาเป็นพระแล้วยิ่งใหญ่นะ พระป่า พระป่าต้องคนเคารพบูชา

ใครเคารพเชิง เเชิงไม่ฮัลโหลๆ เขาจะมาหาเชิงหรือ เเชิงพาตัวเองได้หรือเปล่า มี
 สติสัมปชัญญะไหม ด้วนหรือไม่ด้วน ยอดคนนะ ยอดยังมีอยู่ไหม ด้วงมันกัดกินหมดแล้วสิ

ด้วง ด้วงมันกินยอดตาล แล้วยอดธรรมละ

ถ้ายอดธรรมนะ เวลาเป็นครูบาอาจารย์นะ ท่านเคารพท่านบูชา ท่านการกราบไหว้พระ
 พุทธ พระธรรมด้วยหัวใจ มันเป็นเรื่องที่สวยงาม งามตามาก มันชุ่มเย็นใจ ช้างนอกนี่เดือนนะ ร้อน
 หลวงปู่มันนี่ โอ้โฮ! เทศน์รุนแรงมาก ไม่มีใครกล้าเข้าใกล้เลยละ แต่ทุกคนก็อยากเข้าใกล้

กลัวไหม

กลัว

หลวงตาพระมหาบัวท่านบอกท่านก็กลัว แต่มันกลัวแบบธรรมดาไง ยิ่งกลัว ยิ่งเคารพยิ่งบูชา เพราะของอย่างนี้หาไม่ได้

ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ นะ แก้วแหวนเงินทองมันจะมีราคาสูงมากขนาดไหน ใ้โฮ! เขาใส่กันเกลื่อนในสังคมเลย เวลาสมเธรสันนิบาต ใ้โฮ! เพชรแวววาวหมดเลย ถ้าปิดประตูปล้น ได้เยอะเลยนั่นนะ

แต่คนดีหาสักคนหายาก ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมยิ่งหายากยิ่งมากกว่านั้น

เพราะอะไร

เพราะฮัลโหลๆ อยู่นั่นนะ ไม่มีค่าเลย ตีตลาด ค่าไม่มี

เขามาหาเรานะ ทั้งอันนวนอนขอร้องขนาดไหน

เราบอก ออกไป อย่ายุ่ง

เขามาขอถึงที่วัด อยากทำนุ่่นทำนี่ ปฏิเสธตลอด

ถ้าอยากภาวนาได้ ภาวนาก็ภาวนาไม่ได้ ภาวนา เราภาวนาเองก็เกือบตาย คนที่เขาเป็นฆราวาส สิ่งที่เขาไม่คุ้นเคย แล้วเขาจะมาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา เอ็งว่ามันจะเป็นง่ายๆ ขึ้นมาหรือเราไม่เคยเชื่อนะ

แต่วัตรปฏิบัติไง เราปฏิบัติมามันต้องมีร่องมีรอยสิ

ครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติมาไง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านได้เผชิญกิเลส ตัณหาความทะยานอยากในหัวใจของท่านมาก่อน ท่านถึงได้เห็นใจใจ

แล้วใ้พวกฮัลโหลๆ มีดแปดด้าน อวดรู้ อวดเก่ง อวดว่ามีธรรม มันเป็นการประจานตัวเอง มันเริ่มตั้งแต่เอ็งจับฮัลโหลๆ นะ มันก็ประจานแล้วว่า เฮ้ย! นี่เอ็งเป็นพระจรวดพระดาวเทียมนี่หว่า ใ้! นี่มันดาวเทียมไง คลื่นใจ สิ่งต่างๆ ใ้! นี่มันพระจรวดดาวเทียม ไม่ใช่พระกรรมฐาน

สิ่งใดที่มันจะทำ ถ้ามันมีความจำเป็นสิ่งใด เราทำความจำเป็น ทำความจำเป็น ทำความจำเป็น กรณีสื่อสาร โทรศัพท์ สิ่งที่ว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ เขาเพื่อการธุรกิจ การสื่อสารต่างๆ เวลาใช้พวกสีเทาๆ มานันพั่นออนไลน์ มันเล่นการพนัน มันเป็นการหลอกรักต่างๆ ร้อยแปดพันเก้า ใช้พวกที่มันมาฉกฉวยประโยชน์

แล้วพระฮัลโหลๆ

เฮ้ย! พระอะไรวะ นั่นมันพระอะไรวะนะ เขาแปลกประหลาดแล้ว

หลวงปู่จันทรี่เรียนท่านบอกเลย ใช้พวกนี้พวกถูกต้องหาคลื่น

ถูกต้องหาคลื่น ที่ไหนมีคลื่น ใช้โฮ! ที่นี้มีความสุขมีความสบาย มันน่ารักนรมย์ ที่ไหนมันอับคลื่น ที่นี้อยู่ไม่ได้ อึดอัดขัดข้อง เป็นไปไม่ได้

คลื่นใหญ่กว่าหัวใจวะ WiFi ดีกว่าจิตวิญญาณ ดีกว่าสุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี ดีกว่าความสงบสุขของจิตเขียวหรือ โง่ได้ขนาดนั้นนะ นี่คอกขาด ขาดเพราะขาดสติขาดปัญญา แล้วหลงระเหิง หลงระเหิงในสิ่งที่ว่าสังคมเขาชื่นชม

เขาชื่นชมหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ชื่นชมครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ แล้วก็อ้างทุกตัว อ้างเลย ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นๆ

หลวงตาท่านถึงได้พูดไป เพราะหลวงตาก็ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นเหมือนกัน “เรามั่นใจว่าในลูกศิษย์หลวงปู่มั่นมีทั้งดีและชั่ว”

ดีก็มี ดีก็ที่ท่านเคารพบูชาอยู่นั่นแหละ ท่านกราบท่านไหว้ของท่าน เห็นไหม ท่านจะเขียนประวัติหลวงปู่มั่นไป ไปหาหลวงปู่ขาว หลวงปู่ชอบ เวลาไปหาครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรม ท่านจะให้ความร่วมมือไป

ใช้พวกที่กิดที่ขวางเยอะเยอะไป ที่กิดที่ขวางใจ ถ้าเป็นสมัยนี้ก็ฮัลโหลๆ นี่แหละ ถ้าเป็นเรื่องหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นต้องคุณคนเดียว

นี่ก็เหมือนกัน เทศน์ทุกวัน ใครๆ ก็ว่าไอ้หงบ คำก็หลวงปู่มั่น สองคำก็หลวงปู่มั่น

ก็กุเควรพของกู กูเควรพกฐนุชาของกูว่า กูเกิดมาแล้วกูพบหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น พบหลวงตาพระมหาบัว กูมีบุญมีกุศลไฉ่ กูมีครูบาอาจารย์ที่กูเควรพกฐนุชา ทำไมกูจะพุดถึงครูบาอาจารย์ที่เควรพกฐนุชาเพื่อเชิดชูกฐนุชาไมได้

กูไมเคยขายหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเพื่อหาเงินหาทอง กูไมเคยเอาหลวงปู่มั่นเพื่อประกาศ เพื่อไปหาผลประโยชน์ กูไมเคยทำ

กูทำแต่ด้วยความเชิดชูกฐนุชา กูภูมิใจว่ากูได้เกิดมาแล้วได้พบครูบาอาจารย์ที่ดีงาม แล้วท่านก็ยำกู ยำกู

ธรรมวินัย ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไฉ่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่ เราจะอบรมบ่มเพาะลูกศิษย์ของเราเหมือนดิน เราจะยำ เราจะขยำดินของเราเพื่อจะปั้นโอ่งปั้นไหของเรา

ท่านอบรมบ่มเพาะสาวกสาวกจะด้วยการยำ การนวด การปั้นขึ้นมาให้เป็นโอ่งเป็นไห

นี่ไฉ่ ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ที่ดีงาม กูเควรพกฐนุชาฉิบหายเลย กูไมเคยเอามาแสวงหาผลประโยชน์เลย มีแต่กูจะยกย่องสรรเสริญ

“คำก็หลวงปู่มั่น สองคำก็หลวงปู่มั่น”

ก็หลวงปู่มั่นเป็นพระที่ดี พระที่ชั่ว กูจะเอาเป็นตัวอย่างไฉ่อย่างไรละ กูก็เอาแต่พระที่ดีเป็นตัวอย่างของกูไฉ่

ถ้าไมมีหลักไมมีเกณฑ์มันคอบชาด ถ้าคอบชาดนะ อกรณียกิจ ๔ ลักทรัพย์ อวดอุตริ เสพเมถุน สิ่งนี้อกรณียกิจ ๔ ไฉ่ ตาลยอดด้วน มันด้วนโดยอัตโนมติ มันด้วนโดยการกระทำนั้น ไมต้องมีใครมาตัดสิน ไมต้องมาการกระทำไฉ่ ทั้งสิ้น กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ความลับไมมีในโลก ไมมีที่ลับที่แจ้ง ใครทำสิ่งใดไฉ่อย่างนั้น ใครทำอย่างใด ผลจะตอบกกับจิตดวงนั้น จิตดวงนั้นจะเป็นอย่างนั้น

